

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de prudentia vitiosa & simplicitate stupida. cap. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

suppeditabuntur. Spem enim omnem in deo pones atque firmabis, qui suscitata terra inopem, & de fiercore erigens pauperem, ut collocet eum cum principibus, non cum quibuscumq[ue], sed cum principibus populi sui, cum angelis atq[ue] archangelis in regno suo sempiterno. Ipse idem ex hoc prudentium simpliciumq[ue] genere suam cōstare voluit ecclesiam, cum diceret. Seminabo domum Israel & domum Iuda semine hominum & semine iumentorum. Homines enim sunt ad quos pertinet prudētia, iumenta ad quos simplicitas. Quod autem hi qui utrāq[ue] in parte recte versati fuerint, beatitudinem consequantur, psalmista sub eadem verborum metaphora te status est, cum ait. Homines & iumenta saluabis domine, quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam deus. Nisi enim ille misericordiam suā multiplicaret, q[uo]d nostrum saluus fieret?

Iere. 3. 1

psal. 35

¶ De prudentia vitiosa & simplicitate stupida. Cap. II.

ESSE tamen & prudentiam quandam nouimus, non probatam, de qua in proverbijs legitur. Ne innitaris prudentiae tuæ, hanc deuitare debemus quia ista de se præsumentum sequentem prudētia est, qui neminem consulunt, neminem audiunt, doctioribus contradicunt, q[uo]d se omnium perspicacissimos consultissimosque existimari volunt. In illos Iasias exclamat, dicens. Vae qui sapientes estis in oculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes. Quod vitium & Apostolus prohibet cum ait. Nolite esse prudentes apud vosmetipso. Neque illi quidem qui in terrenis dum taxat negotijs prudentes sunt, laudantur, cum rebus fragilium cura implicati diuina negligant & aspernentur. Vnde idem Apostolus. Prudentia (inquit) carnis mors est, prudentia autem spiritus vita & pax. Et iterū, Prudentia carnis inimica est deo. Sed quae inimica est deo, ne illi quidem cuius est, amica esse potest, cum idem corpori multa prouideat, animæ suæ nihil, animam quæ longe nobilior est corpore, nihil astimat, quinim-

prou. 3

Isai. 5.

Rom. 12.

Rom. 8

mo ut carne blandiatur, spiritum perire patitur, quia nec usuris abstinet, nec aliena per vim vel per calumniam occupare veretur, nec dolis fraudibusq; niti ut lucret, cauet. Valde quam fugienda est ista prudetia, quia vere mors est, non mors quae mortem afferat, sed quae morte acerbius cruciet, & mori vetet. Ceterum neq; ipsa simplicitas (vt diximus) absq; prudentia erit proba

Psal. 31. da. Stupida enim & fatua est, offendens ad lapidem p
1. Cor. 14. dem suum. Hanc habere prohibemur, dicente propheta:

Nolite fieri sicut equus & mulus in quibus non est intellectus. Et apostolus: Fratres (inquit) nolite pueri effici sensibus, sed malitia paruuli estote, sensibus autem perfecti estote. A sensibus exclusit simplicitatem, a simplicitate malitiam, ut neq; sensus peruerteri sinantur p ignorantiam puerilis obtusitatis, neq; simplicitatem rectam deprauet maligna suggestio. Paruulae sensibus fuere virgines illae, quae de sola fidei virginitate sibi plaudentes cum vacuis lampadibus occurrerunt sponsu: & quoniam oleum bonorum operum, quo sensuum nostrorum lampades illuminantur, non habebat, intrare ad sponsi nuptias nequiere. Nemo igitur vsque adeo simplex sit, ut ad beatitudinem consequendam aspirans, quibus vitae meritis illam adipisci possit, ignoret. Et nemo vsque adeo prudens sit, ut carnalia tantum cureret, & spiritualia omittat, ne prudentiores appareant filii huius seculi in generatione sua filii lucis. 1. infideles fidelibus, dum illi diligentius cautiusq; humana exequuntur negotia quam hi diuina. Haec de prudentia & simplicitate, nunc de sapientia, quae & has & reliquas omnes amplexa est virtutes, aliquid est dicendum.

Lucæ. 6.

Quid sit sapientia, & ubi querenda.

Cap. III.

Sapientia est (ut Stoicis placet) diuinorum humana rerum scientia & cognitio: atque inter scientiam & prudentiam hoc differri, q; prudentia tantum circa humana sit. Haec igitur quae proprie sapientia dicitur, late se effundit, vtraque scientia cō